

Yüreğimin Naif Acısı

– 11caferabi12 · 01 Kasım 2018

Yüreğimin naif acısı!...

Ayrılığın hiç olur mu müsaadesi,
İzni kimden aldın bu neyin düşüncesi...

Şimdi, için için yanmanın adıdır sensizlik,
Özlemin hislerle bir bağ kurmuş, olmamalı ben sizlik...

Sevmememi hiç sorma, olmaz ben de, sesin yetiyordu kalbime,
İki şehir arasındayım, biri gidilmiyor, öteki soruyor kalbime...

Cümlelerin satır aralarında, adın yerini belirler,
Yoksa özlem bu kadar beni yakar mı? Ciğerlerim erirler...

Gitmeden önce sana bir sırrımı söyleyecektim,
O gece oysa ben, gitme kal, yüreğim elinde kalacak diyecektim...

Hayatın tabi ve duru akışı gerçekleri yansıtır.
Hayat her zaman ilginçliklerle dolu; ama çakışır...

Terk etmek!..İnsanın duyarlılığını neden temel etken,
Bunları düşünmüyorsun?.Ter edip giderken...

Uçtuğunu gördüğüm, havalanıp, sana esen, o rüzgarla,
Ben neden göremedim! Değerlerini bırakıp, diğerlerine uyup, gidiyorsun anılarla.....

Aşk duygusal değil deme, ona – buna, çevrene göre,
Zihnim, en bulanık olduğu zamanlarda dahi, dağılmıyorsun ona göre...

Bahanen hazır, hemen nefesine uymuş, gidiyorsun,
Derdimi anlatsam, günlere, gecelere sığmaz, sen bilmiyorsun...

Yapacak bir şey yok yine özler yine bekleriz.
Sensiz güne, aya, yıllara, biraz daha ekleriz...

Senin bir kelime ne yetişemedim, nedir bilmediğim?
Gidiyorum ne demektir? Durup dururken sevdiğim?...

Gönlümün gurbeti sen den, yüreğimin zarif acısı,
Tüten özlem dualarım sana, yüreğimin ince acısı,
Ne alevin, ne dumanın, sen, yüreğimin naif acısı!...

Veysel Kimene
Sevda Şairi
(Kemal Yenice)